

LA VEU DEL CENTRE CATALA

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

En lo local del CENTRE CATALÀ, Passatge del Crèdit, n.º 7, 1.ª.
Pera los anuncis, dirigir-se á la Administració.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Barcelona un mes. 0.50 Ptas.
Un trimestre en lo restant de
la Península. 1.50 »
Un trimestre al estranger (U. P.) 2.25 »
Un número sol. 0.10 »

JOCHS FLORALS

Brillant com pocas vegadas estigué l'acte de la festa dels Jochs Florals d'enguany. Numerosas famílies esperavan pera entrar en lo Teatre de Novetats, ahont tingué lloch, abans de que aquest obrís sas portas, y á l'hora anunciada, dos quarts de dotze del matí, 's trobava 'l Teatre plé de gom á gom de una elegant y distingida concurrència, ansiosa de escoltar lo discurs y poesias de la popular festa catalana que per las especials circumstancias que aquest any l'han rodejada, ha despertat tant gran interés, com més no podian esperarse los patriòtics organisadors de la mateixa, que no volgueren permetrer que 'l primer diumenge de Maig fós un dia trist per deplorables decepcions, ni que nostra literatura perdés en tal diada lo caràcter viril é independent que la distingeix. A mida que anavan entrant s'obsequiava á las senyoras y seyoletes ab bonichs ramells de flors, que hi hagué necessitat de enviarne á buscar mes, puig prompte s'acabaren, apesar de tenirne disposats pera l'efecte mes de 800.

En los palcos, ocupats per lo mes lluhit de la bona societat barcelonina, hi vegerem algunas ex-reynas de la festa, entre las que recordem á D.ª Teresa Gasset y á D.ª Dolors de Sanromá, y á varios Mes-tres en Gay-Saber que no volem anomenar per no caure en omissions, pero que 'ns portaren á la memoria los millors temps dels Jochs Florals. Per totas parts abundavan animadas y bellas senyoretas que demostravan ab sos semblants, tenir tant interés per l'acte que anava á celebrarse com los mateixos que mes part activa hi havian prés

Las taulas destinadas á la premsa estavan com-

pletament ocupadas per representants de la premsa diaria de nostra Ciutat y per alguns de la periódica.

La platea estava guarnida ab estandars ab l'escut de Catalunya y gallerdets ab los colors nacionals de Espanya, que penjavan del sostre; l'escenari, reservat al Consistori y Cós d'Adjunts estava sobriament adornat ab plantas y flors, destacantse en son fondo lo trono y sitial destinat á la Reyna de la festa.

Abans de comensar y en los intermedis una banda colocada al jardí, tocava escullidas pessas.

Los Excms. Srs., Capitá General y Gobernador Civil, enviaren al President del Consistori atentas y expressivas comunicacions, excusant sa asistencia al acte, y las demás autoritats demostraren ab llur galanteria l'apreci que senten per la genuina festa de las lletras catalanas.

Serian pochi minuts mes de las dotze quant entrá lo Consistori á ocupar son siti, veyentsi la falta de D. Rosendo Arús y Arderiu, que no pogué assistir per trovarse ausent de Barcelona y acte seguit lo President, D. Conrat Roure, declará obert l'acte de la festa, passant á llegir son discurs, que versá sobre la poesia popular, en lo que feu ressaltar absents periods la importancia que aquesta té en la literatura de un poble, fent notar, que 'ls mellors poetas tant de l'antigüetat com dels temps moderns han sortit sempre de la massa popular, citant al efecte los noms dels mes celebrats y afirmant per últim que ella enclou los sentiments del poble y es lo distintiu de sa nacionalitat. Aquest discurs sumament correcte y adornat de brillants periods y atinadas observacions, es digne de llegirse ab detenció quan surti á llum en lo tomo corresponent, y fou interromput varias vegadas per los aplausos de la concurrència y sobre tot al finalisar.

Seguí després D. Maurici Vidal, com a Secretari, llegint la Memoria en la que 's dona compte del fallo. Fa també en ella, lo Sr. Vidal, molt atinades consideracions sobre los Jochs del corrent any, tractant y fent ressaltar ab molta cortesia, l' error ab que 's trovan los que han volgut alterar la ja històrica fetxa del primer diumenje de Maig, pera la celebració de nostra tradicional festa, olvidant la entesa de caràcter de que 'ns donan exemple nostres antepassats.

Cridá també l' atenció sobre 'l gran número de composicions que havian respost á la crida del Consistori, com á demostració de las adhesions que aquest podia contar entre nostres escriptors, puig que ab lo curt plasso de 18 dias, s' han rebut 237 composicions, número al que no s' ha arribat molts anys, tenint un plasso de mes de tres mesos. Los unànims aplaudiments de la reunió distingiren aquest treball, que fou interromput en sos párrafos mes intencionats.

Inmediatament va procedirse á la obertura dels plechs que contenian lo nom dels poetas premiats, resultant esser guanyador de la flor natural Don Emili Guanyabens y Jener, per sa poesia «Lo Caball etern,» qui passá á ferne present á la elegant y simpática senyoreta D.ª Mercé Llopis Ortells. La atenció tota de la numerosa concurrencia se fixá en la joveneta escullida, mentres era conduhida al trono, que portava un riquíssim vestit de satí color vainilla y ostentava la típica mantellina blanca, fou proclamada Reyna de la festa, y un nutrit aplaudiment que ressoná per tots los àmbits del local siguié la mellor corona que podia obtenir per tan senyalada distinció.

Lo Sr. Guanyabens llegí ell mateix ab valenta entonació «Lo Caball etern,» que fou rebut ab entusiasme per la concurrencia.

Lo primer accésit l' obtingué D. Ernest Soler de las Casas, per sa poesia «Un bés per l' amor de Deu,» lema: «Un altre dia germá.» Se doná lectura d' aquesta poesia y siguié molt aplaudida. Lo segon accésit correspongué á la composició que porta per títol «Dues cartas» que resultá serne autor D. Joan Manuel Casademunt.

Lo premi de l' Englantina d'or, no va adjudicarse, puig segons lo fallo del Consistori consigna, la poesia que 's feu mes digna d' aquesta distinció tenia un marcat color polítich.

Guanyá lo primer accésit la poesia que porta per títol «Los Juheus del Call» y per lema: «Cum subit illius tristissima noctis imago,» que resultá serne autor D. Enrich Casadevall y Piera. Lo distingit

actor del Teatre Romea D. Joan Isern, ne doná lectura. L' autor de la composició que guanyá 'l segon accésit, es D. Antoni Careta Vidal la qual se titula «La agonía del patrici» y porta per lema «Septembre de 1714.» Ne dongué lectura lo Srecretari del Consistori Sr. Vidal. Abduas composicions foren estrepitosament aplaudidas.

Lo premi de la *Viola d'or y d' argent* l' obtingué la poesia «La Pitonisa d' Endor,» lema: «Ibant obscuri sola, sub nocte per umbra,» resultant serne autor D. Anton Ferrer y Codina. Fou llegida per lo conegut actor Sr. Goula, y agradá molt.

L' unich accésit concedit á n' aquest premi, lo guanyá D. Angel Garriga Grau, per sa poesia «Leprós,» lema: «Quam brevis mundi gloria.»

Dels premis extraordinaris, se concedí lo primer consistent en *Un objecte d' art*, ofert per lo CENTRE CATALÀ á la poesia «Los fills de la Comptesa,» lema, «Catalunya y avant» que resultá serne guanyador, D. Antón Ferrer y Codina. Fou llegida per lo simpátich actor, Sr. Fuentes, y extraordinariament aplaudida per la numerosa concurrencia que semblava identificarse ab l' esperit regionalista que aquella enclou.

Una joya d' or y plata, ofert per lo Consistori, la obtingué D. Apeles Mestres, por son poema: Margariadó. No pogué compareixer á recullir lo premi, per trovarse ausent d' aquesta Ciutat restablintse de una recient enfermetat, pero designá al Sr. Roca y Roca pera ferho.

La Historia de Catalunya de D. Victor Balaguer, fou adjudicada á la composició «Tortosa deslliurada» que n' es autor D. Joan Manuel Casademunt. Ne doná lectura D. Maurici Vidal y fou molt ben rebuda. Se concedí un accésit á la poesia titulada «Las voras del Francolí» no poguentse saber qui n' es l' autor perque al obrirse 'l plech corresponent se trová sols un paper en blanch.

D. Apeles Mestres obtingué també lo premi consistent en *Una joya artistica* ofert á la mellor composició humorística, per sa poesia «La Bofetada» lema: «H.» Va ser magistralment llegida per don Joseph Roca y Roca, y fou de las mes aplaudidas. Obtingué l' accessit la poesia titulada «La elecció d' ofici,» lema: «¡Quinas criaturas!» que resultá serne autor, lo festiu poeta C. Gumá.

Lo premi ofert per la Redacció de *El Diluvio* consistent en un anell d' or ab l' escut del Consistori, al mellor sonet, l' obtingué lo que porta per lema «Donde volaron, ¡ay!... (Espronceda), essentne guanyador D. Ernest Soler de las Casas, qui 'n doná lectura mereixent aplausos.

Lo bust de terra cuyta, ofert a la mellor comedia en dos actes, se l' emportá D. Miquel Figuerola Aldrofeu, per la que porta per títol: «*Servey de plata*;» y 'l premi de 500 pessetas ofert pel Consistori al mellor drama en tres actes, lo guanyá l' insigne autor dramátich D. Frederich Soler (Pitarra) per lo que porta per títol: «*La rondalla del Infern*». Ab una repetida salva d' aplaudiments sigué acullit lo nom del Sr. Soler.

Acabá la festa ab un magnífich discurs de gracias que llegí lo Mantenedor D. Manuel de Lasarte, que sigué interromput pe 'ls picaments de mans del públich diferentas vegadas y en particular al final del párrafo en lo que dirigintse á la Reyna de la festa va dirli las següents ó semblants paraulas: «*Vostre regnat es curt, pero passa entre flors y poesia. ¡quantas Reynas no poden dir altre tant!*»

A un quart de tres de la tarde se doná per terminada la festa, y la excessiva concurrencia que omplenava l' espayós Teatre de Novetats, manifestá quedarne sumament complascuda.

L' éxit ab ella obtingut sobrepujá las esperansas de sos iniciadors y demostrá clarament que 'ls Adjunts que l' han portada á cap han vingut á omplir un buyt y á satisfer una necessitat de nostre poble amant de las bonas lletras catalanas.

Bé podém donchs felicitarlos, y donar nostre entusiasmista enhorabona als poetas y escriptors premiats y á quants hi han prés una part activa.

La setmana política

¡Oh fàbrica de lleys, procediments, formularis, còdichs y no pochs entrebanchs que impossibilitan la bona administració de la justícia y fan lo caldo gras als que á falta de sentit comú sols s' aferran á la lletra del articlet de la ley y no vehuen ni entenen lo dret constituent! Avuy s' ha produhit lo mes solemne bunyol.

Vegín nostres llegidors la mostra.

Lo fet ni te lloch á Cafreria, ni menos al país dels micos, sino en Ronda, població de la felis Espanya, patria dels Capdepon y Alonso Martínez pares del Jurat que funcionarà (com la Exposició nostra) per honra y gloria dels nets dels Celtas é Iberos, lo any 1889, sempre y quan lo hereu Cánovas no hi trobi cap inconvenient.

En Ronda vivía en un caserío un marit y muller als que se 'ls acusá de haver robat 14 tocinos. La casa habia sigut assaltada, maltractats ells (lo marit y muller); y los tocinos... timats. Los acusats tenian

llurs antecedents intatxables y res concluyent los senyalava com autors del robo.

Mes per alguna cosa se arriba á Magistrat de Ronda, y aixís com de ranxero se pot arribar á general, del Jutjat de Ronda s' pasa á una territorial y mes tart á la Audiencia de Madrid y per fi al Suprem

Lo matrimoni va ser portat á presiri per sentència ferma, arrancant á pols llur culpabilitat que va estar á punt de permanexer improbada.

Aixó respecte á la justícia dels homes que després va venir la de Deu, com diria un pare capellá y canonge ab pretensions de ser lo Clarís *segundo*.

La vergonya que va causarli al matrimoni no pres *infraganti*, robant tocinos, va matarlo

Y la vindicta pública satisfeta.

Y los tocinos venjats.

Pero ara s' ha descubert, de la manera mes palpable, que aquells infelissos eran ignocents.

Los *irregulisadors* se han descubert y resulta provat que al *irregularisar* los tocinos, varen maltractar cruelment als pobres habitants del caserío que mes tart havian de ser perseguits y condemnats.

«Res, excessos de zel de las togas, que tenen per missió vetllar per los grans interessos socials,» com diria un diputat de la *menjadora*.

Be, donchs, ¿voleu saber quin era lo *considerando* de mes forsa que portá á la deshonor, á la desesperació y á la mort als desventurats processats?

Donchs... ¡*Què no va lladrar un gos!*

Com que hi havia un gos en lo caserío y coneixia á llurs habitants, en concepte de la Audiencia de Ronda, ells foren los lladres y no altres, donchs si de altres s' hagues tractat lo gos hauria lladrat.

Per alguna cosa s' estudia en las Universitats, penetrant en la entranya de las legislacions.

Al home de ciencia, al perfecte jurisconsult, no al *leguleyo* ni al *rábula*, res se li escapa, donchs sols á aquets se 'ls ocurriria prescindir y fins pensar en un factor tan esencial com aquet: Lo humá dels gossos.

Y ara que parlem de cosas relacionadas ab jutjes y magistrats transcriurem un sueltó de *La Correspondencia de España* que no te desperdici. Diu: «En lo Tribunal Suprem s' ha presentat un suplicatori pera processar al President y magistrats de la Audiencia de Algeciras, per supost delicté de «prevaricació.»

Una notícia esgarrifosa dona lo periódich *Las Ocurrencias* Afirma que las fincas embargadas per lo Estat per débits de contribucions ascendeixen á 413,562 en tota Espanya

Pera aixó s' discuteixen las reformas militars, se retardá la presentació dels pressuposts generals de la nació y lo Sr. Romero Robledo *chilla*, y son ex-collega Lopez Dominguez prepara la ploma.

Ja veurem com ab tot aixó y los beneficis que los extranjers deixin al visitar ab motiu de la Exposició del *Univers*, en la rumbosa Espanya las fincas se desembargan solas.

Aquestas, segons los datos que obran en la Direc-

ció general de Contribucions, las fincas embargadas per lo Estat, per falta de pago de la contribució, ascendeixen al número que havem apuntat y que també afirma *Las Ocurrencias*.

La provincia que apareix ab major número de fincas embargadas es la de Zaragoza, que conta 76,395 seguintla Cuenca ab 64,562.

Las únicas provincias ahont no hi ha cap finca embargada son: Alava, Castelló, Corunya, Guipúzcoa, Lleyda, Lugo, Navarra, Orense, Pontevedra. Vizcaya é islas Balears.

Ja feya bastants dias que no hi havia xivarri en lo santuari de las lleys; pero ja ha vingut á resarsir-nos la sessió que en dit lloch va celebrarsi lo dia quatre del mes actual.

No hi ha que dir qui va ser lo promovedor del tiberi, donchs sent diputat D. Paco Romero Robledo ja se sab que es aquest lo qui 'l arma y sosté.

Fa algun temps que s' han proposat los pares de la pàtria desacreditar lo parlamentarisme, y ho lo gran desgraciadament, donchs la majoria dels partits han obert una campanya en contra de dit sistema de confeccionar las lleys.

Y havem dit desgraciadament, donchs que estem persuadits que ab tot y ser lo actual sistema una mentida molt grossa, mes encara ho es lo sistema simplement representatiu.

Sols las solucions radicals que cambihin la manera constitutiva de ser de Espanya poden calmar una mica la intensitat del mal que ja ha arribat á la gangrena de totas las capas socials y políticas.

Ab seguretat que cap sistema polítich pot viure ab més veritat y més desentrotllo que lo particularisme aplicat á las regions; mesclat lo estat del sentit moral y polítich del país, ¿patrocinaria lo parlamentarisme, la escola catalanista?

Estém persuadits que si vingués lo cas no deixaria de estudiarse seriament problema tan intrincat, y de tanta trascendencia.

Quan escriurem la próxima revista tindré ja la Cort entre nosaltres y es probable que hagi tingut lloch la obertura de la comedia no de màgica, titulada: Exposició Universal, en varios quadros, que be poden titularse: *angúnias* lo primer; *quiero y no puedo*, lo segon; *chanchullo*, lo tercer, y *salvois qui puguí y paga que es gata*, lo quart; acabant ab un apoteóssis representant los deus *fanfarria y despilfarro* governant la ciutat dels comptes.

Acabém propasant lo següent problema: ¿Pot la festa de la obertura de la Exposició fer caure lo govern de 'n Sagasta? Nos sembla que dintre pocas setmanas donarém la solució de dit problema.—Z.

tevideo *La Gralla*, havem rebut la següent comunicació, que estimem en lo que significa y per lo molt alt que parla en favor de las patrióticas miras dels catalans d' América, socis de la «Rat Penat.»

Aquest es son contingut:

SR. President del CENTRE CATALÀ.

SENYOR:

Lo C. A. de la Societat Catalanista «Rat Penat» té l' honor de ofrenar ab lo títol de «Soci Honorari» á la digna Societat de vostra Presidencia.

Amanyagada l' ideya de contarvos entre nosaltres de temps, no podiam malgrat nostra bona voluntat, darvos lo nom de consocis á tots.

En l' Assamblea General ordinaria celebrada en Janer últim, fou discutida la proposició presentada per lo C. A. y aprobat per majoria se dongués á lo «Centre Català de Barcelona» igual títol que disfrutaban las Diputacions Provincials de Catalunya, Valencia y Balears y Mestres en Gay Saber, vos ho fem avinent ab verdader goig.

Lo C. A. no vos prega l' acceptació de lo títol que vos envia, perque creu será rebut per vostra associació, igual que 's reb lo recort qu' envia lo fill ausent á sa mare volguda.—Ja sabeu nostre esperit quin es: «Tot pera Catalunya»—y sens que aixó vullga dir que nosaltres aquí deguem ésser idénticament lo que vosaltres sou, puig las condicions son ben diferentas, nos tindreu á vostre costat sempre que 's tracti de defendre la llibertat pàtria, la regeneració de nostra terra y enaltiment de llurs patriarcats virtuts. Aquí la lluyta 's fa difícil, no per la forsa ni per lo número dels enemics á combatre, sino per la indiferencia que 's mostra de llur part.

Si sols fossen contraris los que haguessem d' enderrocar, la victoria no fora pas duplosa; mes lo pitjor no es l' enemic qu' ensenya la cara y que té prou valentia pera oposarse á la corrent per nosaltres iniciada, sino aquell que minantho ab l' estoicisme d' una conciencia refredada per lo mes abominable indiferentisme, se fa sort á tot, fins al crit mes sagrat que pot engendrar son cor d' home lliure.

Sempre 'ls mateixos, tenim lo gust de saludarvos atentament.

Montevideo 22 de Febrer de 1888.

JOAN HERNANDO, *President*.

M. CADENET, *Secretari*.

(Hi ha lo segell de la corporació).

SECCIÓ OFICIAL

Per conducte de nostre estimat paysá D. Joseph Baitx y Balil, Director del periódich català de Mon-

NOTICIAS Y COMENTARIS

Al nostre colega lo *Diario de Barcelona* no sabem pas lo que li passa. Un ó dos dias abans de sortir la comunicació que 'l nostre CENTRE ha dirigit al President del Consell de Ministres, y que vam fer conèixer en lo número passat, havia donat un article combatent la inauguració de la Exposició, y aconsellant son ratardament fins á la tardor. Llegir la nostra comunicació y canviar de parer, va ser tot hu. En una *gacetilla*, prenent peu de lo dit per un altre diari, tot prenent combàtrens á nosaltres, no lograva res mes que desdirse de tot lo que havia dit abans.

¿A que 's deu tal contradicció? ¿Tal vegada, al arribar á Madrid lo primer article en que abogava per lo aplassament, va disgustar á algun *gefe* y va rebre la ordre de tornar enrera? ¿Tal vegada va precipitarse, per no estar encara prou madura la oposició conservadora á la Exposició, que 's veu venir? Tot podria ser, com podria ser també molt més senzilla la causa. Podria ser que 'ls mateixos amichs, que ab llur conducta han privat al nostre colega de tota independència referentment al escampall fusionista de Barcelona, li haguessin ensenyat las dents, que tenen encara esmoladas, y l' haguessin obligat á dir la pecadora. Si aixís fos, no en va li hauriam dit varias vegadas al *Diario de Barcelona* que suposem que 'ns está envejant á nosaltres que hem sapigut mantenirnos independents.

Sigui lo que 's vulgi, la causa ha de ser grave, puig lo nostre colega va perdre fins los estreps al redactar la *gacetilla*. En ella, vol veure en nosaltres inconseqüència per havernos oposat al aplassament de la festa dels «Jochs Florals» y demanar luego lo retardament de la visita régia y de la obertura de la Exposició. ¿Qué te que veure la una cosa ab l' altra? Nosaltres no vam volguer consentir en que la poética festa del mes de Maig se 'ns tornés cortesana, perque ella no va ser creada pera serho, sino tot lo contrari, y en cambi, com que la malhaurada Exposició ha nascut pera serho, puig que sens l' auxili y protecció de la Cort y del Govern no fora res, natural es que demanessim lo retart de la vinguda de la Cort, si la obertura de la Exposició tingués de retardarse per imposar l' aplassament l' estat atrassat de las obras.

De manera que al oposarnos al aplassament dels «Jochs Florals», obravam moguts per l' interés que nos inspira una solemnitat que no va naixer pera ser cortesana, mentres que al demanar l' aplassament de la vinguda de la Cort, no 'ns mou tampoch res mes que l' interés de la nostra ciutat, que del mal pas en que la han posada, ha de sortirsen de la manera menos perjudicial possible. Y, com que al revers dels «Jochs Florals» la Exposició ha de ser cortesana, per aixó es que creyem que, en obsequi

als interessos compromesos de Barcelona, convenia que la Cort retardés sa vinguda.

Vegi, donchs, lo *Diario de Barcelona* com nosaltres nos trovem en un terreny ferm y verdaderament imparcial, y en vista de tot lo dit, convencim més encara de lo que deu estarho, de que pot ben be envejar la nostra independència, gracias á la qual no 'ns veyém obligats á esborrar avuy lo que vam escriure ahir, ni á fer una sèrie de equilibris que farien perdre la testa fins al mateix Blondin, si formés avuy part de la redacció del *Diario de Barcelona*.

Entre la multitud de «Guías de Barcelona» que han ja sortit ó s' anuncian, y entre lo molt dolent que s' ha fet, se'n destaca una, que porta per títol «*Guide de Barcelone et ses environs, précédé d'un Manuel de conversation français-espagnol*», está redactada en francès, y ha sigut editada per D. Enrich Lopez.

La nova guia, en quant á sa presentació, es veraderament irreprotxable. Imitació de las guías Baedeker, que son las millors que's publican, está molt per damunt de lo que acostumem á veure en impressió y encuadernació. Fins la secció d' anuncis está cuidadíssima haventhi en molts d' ells reproduccions artísticas per los procediments del foto-gravat.

Si la part de fondo correspon á la presentació, pot ben be assegurar-se que la Guia francesa, de la casa Lopez, es la millor de las fins ara publicadas.

Pera veure com nos rebrian, l' altre dia va presentarse nostre administrador á las oficinas de la Exposició en demanda de la tarjeta d' entrada que s' ha acordat donar á tots los periodichs de Barcelona. Y en efecte, va passar lo que esperavam. Al nostre administrador van donarseli molts rahons; van manifestárseli molts dificultats, y... la entrada no va serli entregada.

Ho presumiam y nos ne alegrem.

Lo «Centre Escolar Catalá» celebrá, com anunciarem, sa inaugural lo prop-passat dissapte. En lo saló del «Foment de la Producció Espanyola» hi hagué molta concurrència, molta mes de la que devía esperar-se en una vigília de festa de «Jochs Florals». La Memoria que llegí 'ls Secretari general Sr. Payá-Raurich fou molt aplaudida, lo mateix que 'l Discurs Presidencial llegit per lo President senyor Pons. En abdós treballs s' hi coneixia l' esperit essencialment regionalista dels autors, en particular, del «Centre» de que parlém, en general.

Las poesías que 's llegiren, eran dels Srs. de Lassarte, Sunyé y Bés, Coll, Catalá, Payá Raurich y altres; que foren llegidas per los Srs. Palau, Fiol y Rafart, Ros, Coll y Payá-Raurich.

Lo discurs de gracias fou pronunciat per lo President de la secció de Ciencias y Farmacia, D. Joan Palau.

¿Quin paper hi fan los empleats *lligats* en l' Exposició Universal? Si l' activitat que gastan en apoyar

y aplaudir los desgavells d' en Rius y Taulet, l'empleessin en procurar per lo lluhiment de la llengua catalana, que tant diuen defensar, no 's veurien los disbarats ortogràfichs, que en aquella 's veuen. Si encara no s' en han adonat no tenen mes que passar per una de las naus del anomenat Palau de la Industria, destinadas á la Regió Catalana y en un dels escuts que serveix d' adorno, poden contemplar que s' hi llegeix *Sant Saloni*, en lloch de *Sant Celoni*, que es tal com s' anomena la vila á que fa referencia.

Desde lo diumenje passat se trova entre nosaltres don Joseph Baitx, Director de *La Gralla* de Montevideo y un dels membres mes entusiastas del «Rat-Penat» y de la Colonia catalana en aquella llunyana república. Lo nostre amich, que devia venir á Barcelona, va apressurar son viatge á fi de poder assistir als «Jochs Florals» del primer diumenje de Maig, y en efecte va arribar quan tot just era comensada la Festa.

Al sortir d' aquesta, una trentena de bons amichs van improvisar un dinar en lo «Parch de la Montanya», que dirigeixen avuy los nostres consocis Senyors Asencio Catalá, y en ella va poder confirmar lo senyor Baitx l' aprecí y consideració que ha sapigut guanyarse. Y aixó que en lo dinar no va haverhi brindis, preferint los comensals la animació de la conversa y la natural expansió de sentiments.

Lo dimars va assistir lo nostre compatriota al benefici del Sr. Roca y Roca en lo «Teatre Catalá», en lo que va representarse la comedia «Lo Plet de en Baldomero.» Ahir vespre lo CENTRE CATALÀ va dedicarli un *lunch*, en lo que varen pendrehi part un bon número de sos socis. No 'ns es possible fer-ne avuy la ressenya, que deixem pera lo pròxim número.

Inutil es dir que LA VEU DEL CENTRE s' associa á tots aquestos obsequis, y després de saludar al senyor Baitx, li recomana que, al tornar á la república sud-americana ahont resideix, digui als nostres compatriotas d' aquelles terras llunyanas, que aquí, á la mare patria, entre mitj de la degeneració del caràcter catalá y de la perturbació que s' ha apoderat de molts dels fills de Catalunya, ne quedan encara alguns, en prou número, pera mantenir ben alta la bandera de las revindicacions y protestas que van motivar lo Renaixement contemporani.

Hem rebut pera la Biblioteca del Centre, regalat per lo Doctor D. Francisco Xavier de Benavent, un curios exemplar imprés en Barcelona l' any 1702 de las «Constituciones, Capitols, y Actes de Cort, fetas y otorgats per la S. C. R. Magestat del Rey Nostre Senyor D. Felipe IV de Aragó, y V de Castilla, Compte de Barcelona, etc.»

Igualment hem rebut un exemplar de la nova publicació feta per la Associació d'Excursions Catalana titulada «Guia itineraria del Alt Vallés», escrita per

D. Arthur Osona, de qual obra parlarem en lo número vinent.

De nostre benvolgut consoci y amich D. Rossendo Arús y Arderiu, rebérem lo següent telégrama ab motiu de la celebració dels Jochs Florals del primer diumenje de Maig:

«Tànger 5 Maig á las 7'30 matí —Salut, reivindicadors de la dignitat de Catalunya.—Arús.»

D' ell mateix rebérem ab lo indicat motiu aquesta décima, que publiquem per no haverhi hagut ocasió de llegirla en cap dels actes celebrats aquestos dias:

Uns servils en sense cor
han volgut que 's malmetera
la nostra festa encisera
de la patria y del amor.
Mes no será; per l' honor
de sa mare idolatrat
bons catalans han tornat,
y fins la terra mes llunya
sentirá com Catalunya
canta avuy la dignitat.

R. ARÚS Y ARDERIU.

Tànger 6 de Maig de 1888.

Notas Bibliográficas.

«Manuscritos Catalanes de la Biblioteca de S. M.» es lo títol de un tomet de quaranta planas publicat per J. Massó y Torrents y que ve á esser lo primer de una série de travalls de igual índole, fent cada un d' ells estudi dels manuscrits catalans existents en bibliotecas tals com la de Lóndres, París, Viena, etc., etc., estudis verges encara, per lo tocant á nostra llengua y de qual importancia se pot judicar una mica llegint lo tomet que 'ns ocupa.

D' ell resulta ja á primer cop d' ull esser més numerosos de lo que molts creuen las copias de las obras y traduccions dels autors catalans del período mes brillant de nostra historia. Per ell venim en coneixement de un poeta més, desconegut per los biógrafos. Resulta tambe de sa lectura molt aclarida la bibliografia de la *Crónica de St Joan de la Penya*, molt mes que no per la edició-tipo publicada per la Diputació Aragonesa fa pochs anys. S'afegeix algun nou dato ó aclaració á las obras de Ramon Llull, Arnalt de Vilanova y Ausias-March.

En resúm: es un llibret escrit ab naturalitat, clar, senzill, breu, nutrit de datos interessants pera los dedicats á estudis històrich-literaris, que per sí sol seria ja molt estimable y doblement ha de serho essent lo que ve á obrir una série, que será font de consulta y arxiu de noticias.—En las cobertas s' anuncia en preparació lo volum dedicat als *Manuscritos Catalanes de la Biblioteca Nacional*.

SECCIÓ D' ANUNCIS

FÁBRICA
DE GLOBOS AEREOSTATICHS

DE

J. LAFONT

Carrer de S. Olaguer, 13.-Barcelona.

COLMADO DEL CRÉDITO

Passatge del Crèdit, 5

Vins espumosos de marcas acreditadas y llegendimas

Champagne marca C. H. Mum y C.^a á 15 ptas.

Id.	»	Veuve Clicquot	á	9	»
Id.	»	Gladiateur (Cavall)	á	9	»
id.	»	Moët Chandon	á	6	»
id.	»	Bouvet Ladubay	á	5	»
id.	»	Marot y Brisson	á	4	»
id.	»	Comte Renolt de la Roche	á	3	»

Y varias marcas á 8 y 10 rals.

Vins llegendims de Jerez varietat á 8 y 10 rals.

Al engrós grans rebaixas

5, Passatge del Credit, 5,

CARME,—40 Y HOSPITAL,—26

SASTRERÍAS ECONÓMICAS

DE

MIQUEL FORTUNY

Vestits complers, de 20 ptas. avant.

Abrichs gavans, de 20 » »

Capas, de 35 » »

Vestits de tots preus pera nens de totas edats

GRAN FÁBRICA DE LICORS

DE

TARRAGÓ Y C.^A

4, Carrer Aurora, 4

PAPER DE FUMAR

«PLANAS»

La extraordinaria acceptació ab que se veu favorescut aquest paper es degut á trovar reunidas en ell, las tres principals condicions que pocas vegadas poden trovar los fumadors en altrás classes de paper.

Bons materials en sa elaboració.

Bona consistencia.

Y cremar ab una regularitat admirable.

Se trova de venta en tots los estanchs, kioscos y demés llochs de costum.

Depósit: Unió, 2

PRODUCCIO DIARIA

DEU MIL KILOS DE PAPER

BALDOMERO LLOPIS GUIX

Representant de la casa Olalde y C.^a

DEPÓSIT Y DESPAIG

Cervantes, 3. BARCELONA

Papers pera imprimir litografiar y embalatje

Sobres y paper pera escriure

L' Espagne telle qu' elle est, per V. Almirall. Edició de París, (Nouvelle Librairie Parisienne.)

Preu á París, Frs. 3'50.

Llibrerias de Verdaguer y Piaget. Rambla del Mitj.

TALLERS

DE

FUNDICIÓ DE FERRO Y BRONZE

Y CONSTRUCCIÓ DE MÁQUINAS

DE

VALLS GERMANS

Carrer Campo Sagrado, 19, ensanxe St. Antoni

BARCELONA

D. VALENTI ALMIRALL, desde principis del any passat, ha tornat á obrir son despaig de advocat, especialment pera consultas, juntas, tranzaccions, apelacions y juicis orals.

*Horas de despaig de 10 á 12 del matí y de
2 á 4 de la tarde.*

Carrer de la Pimpesa, 25, 2.º

LO CATALANISME

per V. Almirall

SEGONA EDICIÓ (ECONÓMICA)

Preu 2'50 pessetas

Se ven á las principals llibrerías. Los senyors socis del Centre de dins y de fora de Barcelona, que vulguin adquirirne mes d' un exemplar, los obtindrán á preu de llibreter, ó sigui á 2 pessetas dirigintse directament al autor.

FABRICA DE SABÓ DE TOTES CLASSES

y depósit d' olis refinats

DE

ALBERT CARBO

Fábrica y despaig, JUNQUERAS, 4

Venta al en grós y á la menuda

AL BRUCH

Botiga de marchs y quadros daurats.

Oleografias, estampas y grabats.

Fábrica de transparents. Venta al en grós y á la menuda.

TALLER DE ARGENTIUTAR CRISTALLS PERA LLUNAS DE MIRALL

Portaferrixa, 10.-Barcelona.-Petritxol, 17

Poesía del Regionalisme

Discurs llegit en la inaugural del CENTRE CATALÀ del any corrent, per son President.

Un quadern (tiratje á part del Butlletí)

Preu, pessetas 0'25.

UN AMBO DE REGIDORS

FI DE FESTA EN UN ACTE

PER

Rossendo Arús y Arderiu

De venda en totas las llibrerías de Catalunya y en la Administració d' aquest periódich.

Preu, 1 pesseta

Sessió inaugural del Centre Català, del any corrent (1887-1888).

Butlletí, contenint la Memoria, Poesias y Discurs presidencial.

Preu, pessetas 0'50.

ESTAMPA

DE

VICTOR BERDÓS Y FELIU

31, MOLAS, 31

(Avans Tapimeria, 17)

ACREDITADA

per la promptitut, bon gust y excessiva economía en tota classe de impresos, desde la tarjeta al treball tipogràfic més complicat

ESPECIALITAT

en la impressió de llibres talonaris, notas de preus estats de comptas y demés documents perteneixents al comerç

31, MOLAS, 31